

Dette gælder også med hensyn til renter og udenretslige inkassoomkostninger. Hvis betalingspåkravet indeholder krav om betaling af renter eller udenretslige inkassoomkostninger, som ikke findes begrundet i sagsfremstillingen, kan fogedretten kun afvise sagen eller anmode fordringshaveren om at berigtige betalingspåkravet (afhjælpe manglen). Nægter fordringshaveren at fratage krav på renter eller udenretslige inkassoomkostninger, som fogedretten finder uhjemlede, skal fogedretten afvise sagen, efter anmodning ved kendelse, og fordringshaveren vil kunne kære afgørelsen om afvisning efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53, jf. herved den foreslåede § 477 g.

Derimod fastsættes de egentlige sagsomkostninger for selve betalingspåkravssagen af fogedretten, jf. *stk. 3*. Dette er ikke til hinder for, at fogedrettens fastsættelse af sagsomkostningerne i praksis kan ske ved, at fogedretten godkender det beløb, fordringshaveren har angivet i den relevante rubrik i betalingspåkravsblanketten. Har fordringshaveren ikke angivet noget beløb, eller har fordringshaveren angivet et forkert beløb, skal fogedretten imidlertid af egen drift fastsætte det rigtige beløb.

Sagsomkostningerne omfatter retsafgiften samt fordringshaverens udgifter til advokat, hvis betalingspåkravet er indleveret til fogedretten af fordringshaverens advokat.

Det forudsættes, at de vejledende takster for udmåling af sagsomkostninger til dækning af advokatsalær i inkassoretssager, som landsretterne udarbejder, også anvendes i forbindelse med betalingspåkrav. Det forudsættes i den forbindelse endvidere, at det sagsomkostningsbeløb, der tillægges for betalingspåkrav, udgør et fast beløb, der ikke afhænger af en konkret vurdering af den enkelte sag. Der henvises i den forbindelse til pkt. 3.11.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Fogedretten fastsætter sagsomkostningerne i forbindelse med den indledende kontrol af betalingspåkravet. Beløbet påføres betalingspåkravet, således at skyldneren ved forkyndelsen af betalingspåkravet oplyses om det samlede beløb, der skal betales, hvis skyldneren ikke gør indsigelse.

Fogedrettens afgørelse om sagsomkostninger deler skæbne med betalingspåkravet. Såfremt skyldneren rettidigt gør indsigelse, får afgørelsen om sagsomkostninger således ikke nogen virkning.

Beslutningen om at forkynde et betalingspåkrav indebærer samme stillingtagen til kravet og sagsfremstillingen som afsigelsen af en udeblivelsesdom. Beslutningen skal derfor træffes af en jurist. Dette forhindrer ikke, at fogedretten tilrettelægger arbejdet på

den måde, at fogedrettens kontorpersonale foretager en indledende sagsbehandling og på grundlag heraf afgiver indstilling til en jurist om, hvorvidt betalingspåkravet skal forkyndes. Betalingspåkravsblanketten vil eventuelt kunne indeholde et særligt felt beregnet til juristens påtegning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 477 d

Bestemmelsen indeholder regler om forkyndelse af betalingspåkravet.

Fogedretten lader betalingspåkravet forkynde, medmindre (1) sagen afvises efter den foreslåede § 477 c, eller (2) udlæg er udelukket efter fredningsreglen i retsplejelovens § 490, og fordringshaveren har anmodet om, at forkyndelse undlades i denne situation.

Bortset fra den særlige regel om, at forkyndelse – hvis fordringshaveren har anmodet om det – undlades, når udlæg er udelukket efter § 490, svarer den foreslåede § 477 d til retsplejelovens § 350 om forkyndelse af stævninger. Der er dog ikke medtaget en særskilt regel om vejledning af skyldneren, idet vejledningen er indeholdt i selve betalingspåkravet, jf. den foreslåede regel i § 477 b, stk. 3, nr. 5.

I de tilfælde, hvor forkyndelse undlades under henvisning til retsplejelovens § 490 og fordringshaverens anmodning, sendes betalingspåkravet til fordringshaveren med oplysning om, at retsplejelovens § 490 er til hinder for udlæg. Endvidere tilbagebetales retsafgiften, jf. forslaget til retsafgiftslovens § 15 a, stk. 5 (lovforslagets § 2, nr. 2).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 477 e

Bestemmelsen indeholder regler om skyldnerens muligheder for at gøre indsigelse mod kravet og om retsvirkningerne, hvis skyldneren ikke fremkommer med indsigelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at meddelelse om indsigelser skal gives *skriftligt til fogedretten inden 14 dage* fra forkyndelsen af påkravet, dog *4 uger*, hvis forkyndelsen sker i udlandet, Færøerne eller Grønland. Det er tilstrækkeligt, at skyldneren skriftligt og med fornøden identifikation af sagen giver fogedretten en ganske kort meddelelse, hvoraf det fremgår, at skyldneren ikke godkender kravet. Udsagnet »jeg har indsigelser mod kravet« vil for eksempel være tilstrækkeligt, og meddelelsen behøver ikke at oplyse, hvad indsigelserne går ud på.